

Həkimlər

DEPRESİYA DEYİR!

Dünyanın rəngi də qaçıb, ağ-qara şəkillər kimi, Divardan bizə boylanan 70-ci illər kimi. Saralıb, solub, köhnəlib güllər də eyni rəngdədi Bir sığala həsrət qalan tellər də eyni rəngdədi. Həftələr, aylar ötüşür qoşulub dönür illərə Eyni rəngdə, eyni tonda ömrü verirək yellərə, Qocalıq da astanadan üzümüzə gülümsəyir. Mən deyirəm kefim yoxdu, Həkimlər depresiya deyir!..

Qoxusu da bir başqadı çürüyüb sanki nə vaxtdı, Çiçək qoxulu dünyanın birdən-birə yatdı baxtı. Doğmaların ətri gəlmir nə dostdan, nə tanışından, 1001 mənə çıxarardıq bir gözəlin baxışından. İndi daha, mənası yox bu həyatın heç gözündə, Tanrı da elə "Döz!" deyir, nə deyirəm, qoy dözümlü də! Könlüm nə qalmaq istəyir, nə də ki, getmək istəyir. Mən deyirəm kefim yoxdu, Həkimlər depresiya deyir!..

Ağzımızın ləzzəti yox, dadı qaçıb, tamı qaçıb, Dünyada adam qalmayıb, sonuncu adamı qaçıb. Gecələr yuxum da qaçaq yorğan-döşək gəlir cana, Elə hey, dönüb dururam gözüm dikilir tavana. Gündüzləri çalmaz qapım, nə qonşum var, nə qonağım Öz evimdə dəfn olmuşam daş məzarım, daş otağım. Qurda-quşa ehtiyac yox öz içim özümü yeyir, Mən deyirəm kefim yoxdu, Həkimlər depresiya deyir!..

O mahnılar çalmır daha, qulağım elə səsdədi, Ruhumun cəzası bitmir, bədən adlı qəfəsdədi. Boylanıbdı üzügöyə yer də bezar, göy də bezar Qəbir qazan bir insançün de, neçə yol qəbir qazar?! Mürdəşir də bezib məndən kəfənimin sapı bitib, Tanrı üzümə açmağa qapı yoxdu, qapı bitib. Hər şey bitir bu dünyayla bircə savaşımla bitməyir. Mən deyirəm kefim yoxdu, Həkimlər depresiya deyir!..

Bir az səssizlik,

bir az sənəzlik

Bir stəkan çay istəyirəm, yanında da limonu. Bir qırıq qənd parçası, bir kağız, bir qələm cızmaqara edim onu... Vəssalam, mənə bu da yetər hələlik! Gün batar, ay doğar, bir az səssizlik, bir az sənəzlik...

Soyuq istəyirəm, sümüyümə işləsin, bürünüm şalıma. İsidim sobanı, deyimin halıma: -Lap üşüdüm, xəstələnəcəm, Vallahi bərk! Əynimi qalın geyinəydim görək!

Danlayım, dansayım sübhədək özüm, Hesaba-kitaba calayım ayrımi-düzümü... Vəssalam, mənə bu da yetər hələlik! Gün batar, ay doğar, bir az səssizlik,

bir az sənəzlik...

Bir parça çörək də pis olmaz, üstündə yağ-pendir. Ey Fələk, bu gecə könlümü gəl, dindir! Bir sən ol, bir də mən, bir də ki təkliyim, Bitməsin sübhədək əlindən çəkdiyim... Durmadan özünə, lap elə üzünə eyləyim şikayət! Ürəyim boşalsın nəhayət... Vəssalam,

mənə bu da yetər hələlik, Gün batar, ay doğar, bir az səssizlik, bir az sənəzlik...

Ruhumla söhbət

Atam - həkim Fazilov Rafaela ithaf olunur

Ruhum, dur yığış gedək, Çağırır göylər bizi! Daha bəsdə seyr etdik, Bu dağı, bu dənizi!

Əzbərlədik dünyanın Qurusunu, suyunu. Gördük, hər bir fəslini, Gördük, hər bir huyunu.

Soyuq qışı, payızı, İsti yayı, baharı. Ha, əksinə üzsək də Dəyişməyir axarı!

Dara düşdük, qarğıdıq Arxasınca o ki, var! Ruhum, topla bu gecə Sağ-solunda hər nə var!

Bu dünyada qalmağa Başqa üzüm yox daha! Bizim yolumuz uzun Çıxaq, üzüsəbaha!

İçimdəki həvəsim Nə qədər ki, yatmayıb, Elə baxma üzümə, Demə, vaxtın çatmayıb!

Demə, hələ sırada Gör nə qədər adam var! Ruhum, dur yığış gedək, O göylərdə Atam var!

Haçandı ləngiyirəm, Yəqin gözü yoldadı. Bil, Atam hardadısa, Mənim dünyam ordadı...

Mənə bir az nağıl danış...

Mənə bir az nağıl danış, ruhum bir az təzələnsin. Səmadaki ulduzlardan göydən yerə nur ələnsin. Danışınən bədirlənmiş 14 gecəlik ayından, Günəşin bizə verdiyi bir ovuc ümid payından. Bir az külək, bir az çovğun, bir az bulud, bir az yağış. Başımı qoyum dizinə mənə bir az nağıl danış!

Mənə bir az nağıl danış, gah o qızdan, gah da divdən, Quşun qanad salmadığı qırx qıfıllı həməndə evdən. Şahlara meydan oxuyan igiddən de, qoçaqdan de!

Bir qarının daxmasında alışmayan ocaqdan de! Cırtıdan toplansın odunu üşüməyək daha bu qış! Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış!

Mənə bir az nağıl danış, yuxum tökülür gözümədən. Danış qoy başım qarışsın, özüm bezmişəm özümədən. Məcnun kimi dönə-dönə dolanıram otaqları. Lap əlimdən zara gəlib evin bütün yataqları. Göz dikdiyim tavan bezib, bezib yorğan, bezib balış. Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış!

Mənə bir az nağıl danış, Məlikməmməd, Keçəl Həsən. Biri vardı, biri yoxdu... danış hansını istəsən. Az getdiyim, üz getdiyim tərədən, düzdən, dərədən. Göydən üç alma düşsəndə günəş doğsun pəncərədən. Bir gecəlik uşaq olum saçımada-dən, üzdə-qırış. Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış!

Mənə bir az nağıl danış

Mənə bir az nağıl danış, başıma da bir sığal çək. Evimizin qarşısında o sehri almadan ök! Qızıl balığı axtaraq, sahil-sahil, liman-liman. Bu gün lap əldən düşmüşəm işlərim çox olub yaman. Oğul-uşaq, iynə-dərman bütün günü çalış-vuruş. Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış! Mənə bir az nağıl danış, çıxar Fatmanı təndirdən. Tülkülərə pay düşməsin qarğadakı o pendirdən. Tənha qalıb Tıq-tıq xanım, bir vəfalı dost tap ona. Turpun ön iri tikəsin parçalayıb ver siçana. "İsgəndərin buynuzu var!" qoy, yaymasın elə qamış! Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış!

Mənə bir az nağıl danış, gəl öldürmə bu həvəsi. Sübh açılır, uzaqlardan eşidilir xoruz səsi. Simurq quşu qanad çalsın səmamızda səhər-səhər. Ağ qoç, qara qoç kəsdirsən qapımızı beldə yəhər. Gəzək hər iki dünyanı addım-addım, qarış-qarış. Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış!

Mənə bir az nağıl danış, bir az gülüş, bir az qorxu. Bilirəm, sən də yorğunsan gözlərindən axır yuxu. Durma, danış tez-tələsik bitir nağılı sonra yat!

Bir az sevgi, bir az nifrət, içinə bol həyəcan qat! Bir az hicran, bir az vüsal, odlu nəfəs, isti baxış. Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış!

Mənə bir az nağıl danış, sehri xalçada gəzdim. Açılmayan qapıları açsın, bircə "Sim-sim!" sözümlə. Qat başımı, elə danış, içim içimdən yıxılır. Bilsən, bəlkə ağlayarsan

Nuranə FAZİLOVA

"Yazarlar" jurnalının redaksiya heyətinin üzvü, həkim-şair.

canım nə cürə sızılır. Eyni, divin canı kimi dar qəfəsdə çırpınan quş. Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış!

Mənə bir az nağıl danış, bədhəbət sarayından. Bəxtimə yaman az düşüb nənəmin noğul payından. Yaxşılıarı xoşbəxt elə, pisləri çək sonda dara! Mən hələ də uşaq kimi inanıram nağıllara... Duyğularım, istəklərim darma-duman, qarma-qarış. Başımı qoyum dizinə, mənə bir az nağıl danış!

Mənəm!

Bir ev var ki, uzaqlarda hasarı yox, çəpəri yox. Nə gələn, nə gedən, nə qalan bir nəfəri yox. Bu günəşdən, bu səmadan, bu həyatdan xəbəri yox toz basmış, kifə bürünmüş Bax, həməndə o otaq mənəm!

Gah deyirəm bədahətən, gah yazıram kərəm-kərəm. Bir şeirəm qafiyəsi, hecaları pərəm-pərəm. Şairlərin din-imanı, qurani, kitabı-qələm, ağ köksündə qara yazı Bax, həməndə o varaq mənəm!

Yerdən göyə ah-naləyəm, göydən yerə göz yaşyam. Neçə dərddə, neçə sərə başdaşıyam, döşdaşıyam. Xəzan çağı töküləyib, boranı, qışı yaşayan budaqdakı tənha-təkçə Bax, həməndə o yarpaq mənəm!

Bircə yol köks ötürmədim nə komaya, nə saraya. Nə malına göz dikmişəm, nə puluna, nə paraya. Qırx ilməylə, qırx düyünlə o dünyadan bu dünyaya əzrayılın caladığı Bax, həməndə o yamaq mənəm!

Gah oynayıb, gah ağlayıb, gah da deyib, gülə-gülə. Bir dəyərsiz əşya kimi ömrü verdik əsən yelə. Oğrun-oğrun boyladığım dənd düşmüş qarqara telə xəbərsizcə sığal çəkən Bax, həməndə o daraq mənəm! Bir igidin taleyinə yazılan qara yazıyam. Şaxtasıyam, boranıyam, çovğunuyam, ayazıyam. Nefti qutarmış, tüstünün his-pasına alazıyan külək vurduqca alışan Bax, həməndə o çıraq mənəm!

Kimi cavan, kimi qoca, kimi körpə qucağında Bir havanın həsrətində, bir nəfəsin sorağında. Gecələri sakit-səssiz xəstəxana otağında sübhə kimi cırıldayan Bax, həməndə o yataq mənəm!

Hər vəzndə, bir sərbəst, bir az heca, bir az qəzəl. Yaza-yaza 100 yaşında qapımı döysə də cəl, Hələ də tam böyüməyən, bir az şıltaq, bir az dəcəl Atasının sonbəşiyi Bax, həməndə o uşaq mənəm!

Xeyirlə-şər, ağla-qara təzad dolu başdan-başa. Baş eyni, sonu eyni həyat sanki, bir tamaşa. Bütün ömrü oynayaraq bir çiçəyə, bir alqışa son pərdədə üz tutduğun Bax, həməndə o torpaq mənəm!

Daha dayana bilməyib, bədən adlı qəfəsinde. Özü verib əzrayıla verdiyi son nəfəsin də! Daş pəncərə, dəmir qarmaq saxtali qış gecəsində bir kəndirlə söndürülən Bax, həməndə o ocaq mənəm!

Tale, yazı, bəxt işidi deyib, keçdim hər bir şeyə. Dilənçitək əl uzadıb yaranandan üzügöyə. Şükr elədim, zikr elədim dərddə içimi yeyə-yeyə ilahinin göndərdiyi Bax, həməndə o sınaq mənəm!

